

آمریکایی که عاشق دیزی است

گفت و گویا «پری پتی» ستاره آمریکایی تیم بسکتبال شهر داری گرگان که با پرتاب ۳ امتیازی اش در ثانیه آخر بازی، خبرساز و شایعه‌هایی درباره عضویتش در تیم ملی ایران پخش شد

مهدیس مرادیان اروزنامه‌نگار

پرونده

تنها چند صدم ثانیه تا پایان بازی و دور شدن تیمش از قهرمانی مانده، مربی سرش را پایین انداخته و سرخ پوشان شهر داری گرگان با شانه‌های افتاده کنار زمین آهسته قدم برمی دارند اما همچنان شوق پیروزی زیر خاکستر ناامیدی شان دل می‌زند. تماشاچیان ۱۸ صدم ثانیه مانده تا پایان بازی نتیجه را قطعی تلقی و عزم رفتن کردند. پری پتی می‌دود و با سرعتی پلنگوار و با یک اشاره از نوک انگشتان در اوج مهارت و چابکی با چاشنی کمی خوش شانسی در حالی که دید مدافعان متوجه توپ است، پرتابی را در تور جای می‌دهد که در عین رعایت همه اصول، تماشایی هم هست! او از فاصله چند متری ورق را برمی گرداند، هیجان تیم شهر داری گرگان و اعتراضات تیم مقابل در هم می‌آمیزد و گزارشگر کوبنده و ناباورانه کلماتی را فریاد می‌زند. «پری پتی» بعد از پایان بازی، توسط هم تیمی‌های غیر هم‌وطنش در آغوش کشیده می‌شود و همه از این حرکت تماشایی در بهت فرومی‌روند. چند روز بعد هم یک استوری از او با پرچم تیم ملی ایران و شکلک تفکر، شایعه تغییر تابعیت‌اش برای حضور در تیم ملی بسکتبال ایران را قوت بخشید. بعد از هفته‌ها تلاش مستمر برای برقراری ارتباط با این بازیکن و کشف راز آن پرتاب جادویی، صحبت درباره خاطراتش از کشورمان و سبک زندگی ماو...، زمانی موفق به گفت‌وگوبا او شدم که ۱۱ هزار و ۶۸۱ کیلومتر با ما فاصله داشت.

پری پتی را بیشتر بشناسیم

به تیم شهر داری گرگان پیوست و در اولین فصل حضورش، موفق به کسب عنوان نایب قهرمانی شد و جایزه ارزشمندترین بازیکن فصل را هم از آن خود کرد.

بسکتبال را از ۸ سالگی شروع کردم

پری پتی درباره علاقه‌اش به بسکتبال و ورود به این حوزه می‌گوید: «بسکتبال را زمانی که خیلی کوچک بودم شروع کردم. تقریباً ۸ ساله بودم با کمی بیشتر. هفتم در ابتدا فقط بازی و خوش گذراندن بود. بسکتبال حرفه‌ای رازمانی که ۲۱ سال داشتم شروع کردم. حضور در لیگ اسلواکی، اولین فعالیت حرفه‌ای من بود و در کشورهای زیادی از جمله رومانی، ونزوئلا، چین، ایتالیا و لبنان بازی کردم و در ادامه به لیگ ایران پیوستم.» او با این مقدمه درباره ارزیابی‌اش از کیفیت لیگ بسکتبال کشورمان به اصفهان زیبا آتلاین می‌گوید: «به نظرم امسال بهترین

آرزویم این است که در تیم ملی ایران بازی کنم

پری پتی که این روزها به آمریکا برگشته و البته هنوز به طور قطعی مشخص نشده که برای فصل بعد به ایران برخواهد گشت یا نه به خبرنگار ما می‌گوید: «در این فصل، شهر داری گرگان برای بردن رقابت‌ها تنها چند قدم تا قهرمانی فاصله داشت و من احساس کردم حقیقتاً هواداران لیاقت این قهرمانی را دارند بنابراین نهایت تلاش‌م را کردم تا این اتفاق رخ بدهد. گرگان سه فصل قبل، من را به ایران دعوت کرد و من از مصمیم قلب می‌خواستم یک فصل استثنایی را برای این تیم رقم بزنم. من واقعاً آرزو دارم می‌توانستم برای تیم ملی بازی کنم. بازی کردن به عنوان بازیکن تیم ملی، مایه مباهات و افتخار من است اما بازیکنان ایرانی بسیاری هستند که سخت کار می‌کنند و لیاقت این جایگاه را دارند. من امیدوارم تیم ملی ایران، بهترین شانسش را برای پیروزی در المپیک داشته باشد.»

آن پرتاب شاهکار و نظر پری پتی درباره آن

پری پتی تا چندین روز بعد از آن گل سرنوشت ساز به مدافع راجا می‌گذارد، توپ را بین زمین و هوا می‌پایند، با درجا زدن و چرخش‌های نرم، کمرشان را چند درجه در سمت مخالف حرکت می‌دهند. سپس در اوج زیرکی نگاهی را با هم تیمی‌های رد و بدل می‌کنند، توپ با قدرت می‌چرخد، روی زانوهای خم می‌شوند و با تکنیک روی نوک انگشتان پا بلند می‌شوند و در چند ثانیه نتیجه را به نفع خودشان تغییر می‌دهند و توپ مستقیم وارد تور به ارتفاع ۴۸/۳ متر می‌شود. آفرینش این لحظات نفسگیر به دست بازیکنان قدری همچون ایران ریمون جیمز و مایکل جردن بسکتبال را به یکی از محبوب‌ترین و پرطرفدارترین ورزش‌های جهان تبدیل کرده است، ورزشکاری که به رویاهایشان وفادار ماندند، به کم اکتفا نکردند و سر رسیدن به مقام قهرمانی حتی به قیمت مصدومیت و از دست دادن سلامت‌شان خطر می‌کنند. در لیگ باشگاهی بسکتبال ایران، بازیکنان خارجی زیادی حضور داشته‌اند اما پرتاب جنجالی در ثانیه‌های پایانی فینال لیگ برتر بسکتبال شهرتی برای پری پتی رقم زد که بعید است بازیکنی به گردپایش برسد. این بازیکن ۳۳ ساله، متولد آمریکاست، ۱۱ سال عضویک تیم یونانی بود و سال ۹۷

[...]

من واقعا
آرزو داشتم
می‌توانستم
برای تیم ملی
ایران بازی کنم.
بازی کردن به
عنوان بازیکن
تیم ملی، مایه
مباهات و افتخار
من است اما
بازیکنان ایرانی
بسیاری هستند
که سخت کار
می‌کنند و لیاقت
این جایگاه را
دارند.

فرهنگ مردم ایران را خیلی دوست داشتم

اوار تباط مصمیمانه‌ای با هم تیمی‌هایش برقرار کرده و در این باره می‌گوید: «بعضی از هم تیمی‌هایم به انگلیسی تسلط کامل دارند. با بقیه هم یک راهی برای مر او ده پیدا می‌کردم. بیشتر موضوعاتی که درباره‌شان حرف می‌زدیم، بسکتبال بود پس فهمیدنش آن قدرها هم سخت نبود.» از او در خصوص نظر دیگر افراد درباره یک بازیکن آمریکایی می‌پرسم: «برای من عادی بود. همه می‌دانند من در ایران بازی می‌کنم اگر کنجکاو می‌کردند برایشان توضیح می‌دادم که ایران کشور زیبا و امنی بوده و اوضاع بسکتبال در آن خوب است.» در ادامه نظرش را درباره ایران این طور می‌گوید: «ایران خوب است، من دوستش دارم، فرهنگش دوست داشتنی و خواستنی است. مردم خانواده دوست هستند. بیشتر مردم من را در همه زمینه‌ها کمک کردند. قبل از این که به ایران بیایم، از رسانه‌ها چیزهای منفی و بدی درباره ایران شنیده بودم. خیلی ترسیده بودم و نگران بودم اما بعد از این که آمدم ایران خیلی خوب بود.»

عاشق دیزی شدم و فسنجون

نمی‌شود به ایران سفر کنید و از غذاهای بومی و خوش طعم آن غافل بمانید. او با این مقدمه، درباره غذای مورد علاقه‌اش می‌گوید: «من لوبیالو، قرمه‌سبزی، دیزی و فسنجون را از بین غذاهای ایرانی که تجربه کردم، دوست دارم و عاشق‌شان شدم. من غذا خوردن را دوست دارم. مشخصاً شهر مورد علاقه من در ایران، گرگان است. البته از تهران و کیش هم خیلی خوشم می‌آید. در مدت حضورم در کشور شما چیزی جز تجربه خوب نداشتم. مردم ایران خیلی گرم و دوستانه رفتار می‌کنند.»

ZENDEGI - SALAM

ضمیمه روزنامه خراسان

شنبه ۸ خرداد ۱۴۰۰
۱۷ شوال ۱۴۴۲ هـ ۲۹ می ۲۰۲۱
شماره ۲۰۶۷۱

۱۸۹۱

آن پرتاب ۳ امتیازی شانس نبود!

روز به‌ارغوان، هم تیمی پری پتی در اوج مناتنت باروبی خوش پاسخ‌گوی سوالات ما درباره روحيات و رفتارهای این بازیکن است

ملی پوش بسکتبال کشورمان، هم تیمی پری پتی است. چند روز بعد از پیروزی تیم شهر داری گرگان ضمن ابراز خشنودی از پیروزی تیمش در گفت‌وگویی با ما به پرتاب تاریخی پری پتی اشاره می‌کند و می‌گوید: «پری داری شخصیتی پرانرژی و بشاش است رفتار و منش او با دیگر بازیکنان، گرم و برادرانه بود. بر خلاف برخی دیگر از بازیکنان خارجی که به محض ورود به تیم، تک روی در پیش می‌گیرند و اتحاد را در آرایش تیمی از بین می‌برند، خود خواه نبود و صلاح تیم را می‌خواست و در خدمت آن بود.» او درباره تلاش‌هایش برای کسب این موفقیت هم می‌گوید: «بی شک دست یابی به چنین جایگاهی نیازمند ممارست و تلاش بسیار همه بازیکنان است. پری و ما از اول فصل با قدرت به تمرین می‌پرداختیم. روز عید نوروز که همه افراد علاقه‌مند کنار خانواده‌شان باشند، از ساعت ۱۰ تا ۱۲ مشغول تمرین بودیم و حتی بعد از ظهر هم سر تمرین حاضر شدیم. همه اعضای تیم یکدل و یک صدا برای قهرمانی برنامه‌ریزی کرده بودیم که موفق شدیم.»

پری خستگی‌ناپذیر بود

این بازیکن که لحظه پرتاب سه امتیازی به وضوح در خاطرش ثبت شده و آن را با تمام جزئیات بازگویی کند، می‌گوید: «۶ ثانیه آخر بازی بود که با دفاع سریع‌تر تعویض شدم. درست در همان ثانیه‌ها همه اتفاقات رخ داد. خاطرم است که روی نیمکت نشسته بودم و چند ثانیه بیشتر تا پایان بازی باقی نمانده بود اما جالب بود که ابداً به باخت فکر نمی‌کردم. در کل، بازی پر فراز و فرودی بود. ابتدای بازی با بالا بودیم و پری پتی دو پنالتی را گل کرده بود. من باور داشتم که تلاش‌هایمان نتیجه می‌دهد. التهاب و هیجان آن ثانیه‌ها خیلی بالا بود. سعی کردیم به هم ریختگی و استرس تیم را از بین ببریم و روحیه و انسجام را در داخل و بیرون زمین حفظ کنیم. همه با امید پشت‌هم را داشتیم و آن پرتاب هم ثمره سه سال زحمت بی‌وقفه و حق تیم بود و اصلاً قبول ندارم که شانس بود. پری خستگی‌ناپذیر بود و همین یکی از عوامل موفقیت‌اش است.»

تصمیم‌اش برای حضور در ایران را جدی نمی‌دانم ارغوان درباره جدی بودن تصمیم پری برای عضویت در تیم ملی ایران می‌گوید: «قبول دارم که او به عنوان یک بازیکن خونگرم در مسیر پیروزی با تیم همراه و همدل بود، در بعضی از بازی‌ها حتی در صورت کسب امتیاز پایین، تلاش و همکاری چموشانه‌اش با هم تیمی‌ها و توپ‌رایی سریع و به موقعش جایی برای حرف نمی‌گذاشت. او حس خوبی نسبت به ایران دارد ولی شرایط در تیم ملی متفاوت است و باید نظر قدراسیون و سازمان تربیت بدنی را در این باره مبنا قرار داد. البته آن طور که حدس می‌زنم این ادعا بیشتر حالت طنز داشت و تصمیم‌اش جدی نیست.» در مورد ذکر است، به گفته یکی از مسئولان قدراسیون بسکتبال، این بازیکن آمریکایی هنوز تابعیت ایرانی ندارد و در گام اول برای حضور در تیم ملی ایران باید تابعیت ایرانی بگیرد که خودش در مراحل مختلفی دارد. از سوی دیگر حتی اگر تابعیت ایرانی هم به پری پتی اهدا شود، او می‌تواند ۱۸ ماه بعد از این تاریخ برای حضور در تیم ملی ایران به قیبا در خواست بدهد. پس عملاً حضور این گارد آمریکایی در تیم ملی ایران در المپیک امکان‌پذیر نیست.